

Sygn. akt IX Ka 1517/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogna Kuczyńska

Protokolant: sekr. sąd. Anna Misztal

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Marii Charnickiej

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2013 roku

sprawy **Ł. Z.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 178 a § 4 kk w zw. z art.64 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 21 czerwca 2013 roku sygn. akt XII K 363/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. z opisu czynu przypisanego oskarżonemu Ł. Z. w pkt I eliminuje zwrot: „przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Kielcach, Wydział XII Karny z dnia 10 marca 2010 roku, sygn. akt XII K 798/10 za umyślne przestępstwo podobne z art. 244kk, którą odbywał w okresie od 24 czerwca 2009 roku do 15 marca 2010 roku”;
2. z kwalifikacji prawnej przypisanego oskarżonemu Ł. Z. czynu eliminuje przepis art. 64 § 1 kk;
3. wymierzoną Ł. Z. karę pozbawienia wolności łagodzi do 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;
4. zasądza od oskarżonego Ł. Z. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem opłaty za obie instancje;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy.

Sygn. akt IX Ka 1517/13

UZASADNIENIE

Ł. Z. został oskarżony o to, że w dniu 20 stycznia 2013 roku w O., gm. S., pow. (...), woj. (...), prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki F. (...)o nr rej, (...)znajdując się w stanie nietrzeźwości (wynik badania - 0,33 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu), będąc uprzednio skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości oraz w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach XII Grodzkiego z dnia 14 grudnia 2007 roku w sprawie sygn. akt XII K 2280/07 na okres 6 lat, tj. od dnia 22 grudnia 2007 roku do dnia 22 grudnia 2013 roku, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu rejonowego

w Kielcach, Wydział XII Karny z dnia 10 marca 2010 roku, sygn. akt XII K 79/10 za umyślne przestępstwo podobne z art. 244 kk, którą odbywał w okresie od 24 czerwca 2009 roku do 15 marca 2010 roku,

tj. o przestępstwo określone w art. 178a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

Wyrokiem z 21 czerwca 2013 roku Sąd Rejonowy w Kielcach uznał Ł. Z. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, stanowiącego przestępstwo z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 178 a § 4 kk wymierzył Ł. Z. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 42 § 2 kk w zw. z art. 43. § 1 kk orzekł wobec Ł. Z. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat; nadto na podstawie art. 627 kpk zasądził od Ł. Z. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 210 zł tytułem kosztów sądowych, w tym kwotę 120 zł tytułem opłaty od kary pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił Ł. Z. od ponoszenia kosztów sądowych w pozostałej części.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł obrońca oskarżonego, który zaskarżył wyrok w całości na korzyść oskarżonego i na podstawie art. 438 pkt 1,2, 3 i 4 kpk zarzucił:

1) obrazę przepisu prawa materialnego tj. art. 178 a § 4 kk oraz art. 244 kk w zw. z art. 115 § 3 kk przez wyrażenie błędnego poglądu, że przestępstwa z art. 178a § 4 kk i z art. 244 kk są przestępstwami podobnymi, prowadzącego do niedopuszczalnej, rozszerzającej wykładni przepisu art. 115 § 3 kk, a konsekwencji do bezpodstawnego przyjęcia odpowiedzialności oskarżonego w warunkach art. 64 § 1 kk;

2) obrazę przepisu postępowania mogącą mieć wpływ na treść wyroku tj. art. 424 § 1 pkt 2 kpk przez zaniechanie wyjaśnienia podstawy prawnej skazania oskarżonego w warunkach art. 64 § 1 kk, w szczególności w zakresie podobieństwa przestępstw o jakim mowa w tym przepisie;

3) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku przez uznanie, że w stosunku do oskarżonego zachodzi negatywna prognoza kryminologiczna na tle art. 69 kk i nie zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek, o jakim mowa w art. 69 § 4 zd. 2 kk, gdy okoliczności zaistniałe po popełnieniu czynu zarzucanego oskarżonemu, a przed wydaniem skarżonego wyroku i po jego wydaniu, szczególnie jego zachowanie polegające na odbyciu leczenia odwykowego w warunkach szpitalnych oraz kontynuowanie go w lecznictwie otwartym, a także zamiar kontynuowania nauki w szkole średniej wiodą do przeciwnego wniosku, a w szczególności uzasadniają kolejny zarzut;

4) rażącej niewspółmierności (surowości) orzeczonej kary pozbawienia wolności wynikającej z niezastosowania warunkowego zawieszenia jej wykonania, gdy prawidłowa ocena okoliczności mających wpływ na wymiar kary, w szczególności wymienionych w art. 69 § 4 kk prowadzi do wniosku, że kara pozbawienia wolności orzeczona z warunkowym zawieszeniem jej wykonania byłaby wystarczająca z punktu widzenia celów kary wymienionych w art. 53 kk i nie powodowałaby nadmiernej, niepotrzebnej dolegliwości dla oskarżonego

Podnosząc tak sformułowane zarzuty obrońca wniósł o:

1) uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji, względnie:

2) zmianę zaskarżonego wyroku przez wyeliminowanie z podstawy prawnej skazania przepisu art. 64 § 1 kk wraz ze stosownym fragmentem opisu przypisanego czynu i warunkowe zawieszenie wykonania wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności z ewentualnym orzeczeniem stosownych środków probacyjnych i odpowiedniej kary grzywny.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacja jest częściowo zasadna.

Ustalenia faktyczne, co do przebiegu zdarzenia objętego aktem oskarżenia nie budzą wątpliwości, nie były zresztą kwestionowane.

Słusznie skarżący kwestionuje dokonaną przez Sąd Rejonowy ocenę prawną zachowania oskarżonego. Podzielić należy stanowisko sądu I instancji, że swoim zachowaniem oskarżony wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 178a § 4 kk, niezasadnie natomiast sąd przyjął, że oskarżony działał w warunkach recydywy określonych w art. 64 § 1 kk. Z rozważań zawartych w pisemnych motywach wyroku wynika, że Sąd Rejonowy oparł ustalenia w tym zakresie na informacjach dotyczących skazania Ł. Z. w sprawie XII K 950/05 Sądu Rejonowego w Kielcach. W tejże sprawie Ł. Z. został skazany za przestępstwo z art. 244 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności. Karę tę odbywał w okresie 24.06.2009r. do 4.01.2010r. (k. 44). Rację ma obrońca oskarżonego, jeżeli kwestionuje ustalenia Sądu Rejonowego, że przestępstwa z art. 178a § 4 kk i z art. 244 kk są przestępstwami podobnymi. Przestępstwa te są skierowane przeciwko odmiennym dobrom prawnym, zatem wyklucza to przyjęcie, aby w myśl art. 115 § 3 kk uznać je za przestępstwa podobne. W konsekwencji opisana wyżej uprzednia karalność oskarżonego i odbycie przez niego kary pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 244 kk nie może decydować o kwalifikacji prawnej czynu oskarżonego z art. 64 § 1 kk. W tym miejscu podnieść trzeba, że uchybienie Sądu Rejonowego związane z niedostateczną oceną prawną zachowania oskarżonego nie może determinować uchylenia zaskarżonego wyroku, a więc obraży przepisu art. 424 § 1 pkt 2 kpk, czego domaga się skarżący, a więc przeprowadzenia ponownie procesu. Nadmienić jedynie trzeba, że kolejne przestępstwo, za które Ł. Z. odbywał karę pozbawienia wolności nie należy oczywiście do przestępstw podobnych - art. 158 § 1 kk w sprawie II K 119/06. Wobec powyższego nie jest uzasadniony wniosek Sądu Rejonowego, że przypisanego mu w niniejszej sprawie czynu oskarżony Ł. Z. dopuścił się w warunkach art. 64 § 1 kk. Konsekwencją tego ustalenia była zmiana wyroku Sądu Rejonowego - na podstawie art. 437 § 1 kpk - przez wyeliminowanie z opisu czynu twierdzenia, że oskarżony tego czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach z 10 marca 2010r. sygn. akt XII K 798/10za umyślne przestępstwo podobne, którą odbywał w okresie od 24 czerwca 2009r. do 15 marca 2010r. i usunięcie z kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu przepis art. 64 § 1 kk. Skutkiem nowych ustaleń była także zmiana wyroku w zakresie wymiaru kary, odpadła bowiem jedna z okoliczności obciążających przy wymiarze kary. Karę adekwatną do ustalonej przez Sąd Rejonowy winy oskarżonego oraz szkodliwości społecznej jego czynu jest kara 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Nie są zasadne zarzuty apelacji odnoszące się do kwestii warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Orzekając w tym zakresie Sąd Rejonowy uwzględnił i należycie rozważył wszystkie istotne okoliczności. Podzielić należy stanowisko Sądu Rejonowego, że nie jest możliwe postawienie w stosunku do oskarżonego pozytywnej prognozy kryminologicznej. Apelacja całkowicie pomija okoliczności związane z wielokrotną uprzednią karalnością oskarżonego, w tym za przestępstwo z art. 178a § 1 k. Oskarżony korzystał już z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kar pozbawienia wolności, a wyznaczonych prób nie przeszedł pomyślnie. Dotychczasowy sposób życia oskarżonego wyklucza przyjęcie, że orzeczenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania będzie wystarczające dla osiągnięcia celów kary wobec oskarżonego. Brak jest zatem w sprawie przesłanki z art. 69 § 1 kk. Podnoszone przez oskarżonego okoliczności dotyczące leczenia odwykowego podjętego przez oskarżonego, jego nauki w liceum ogólnokształcącym czy też umowy na tucz trzody chlewnej, nie decydują o przyjęciu, że po stronie oskarżonego zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek, o którym mowa w art. 69 § 4 kk. Trudno także zaliczyć stopień nietrzeźwości oskarżonego do okoliczności błahych, jak to określono w apelacji.

Orzeczona wobec oskarżonego kara jest odpowiednia do jego stopnia winy i szkodliwości społecznej jego czynu.

Biorąc powyższe pod uwagę na podstawie art. 437 § 1 kpk Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.

O opłacie za obie instancje orzeczono na podstawie art. 636 § 1 kpk oraz art. 2 ust. 1 pkt 2 i art. 10 ust. 1 ustawy z 23.06.1973r. z opłatami w sprawach karnych (Dz.U. z 1983r. nr 49 poz. 223 z późn. zm.).

SSO Bogna Kuczyńska

AM